

РЕШЕНИЕ

№ 4768

гр. София, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 17-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: РА Н. К

при участието на секретаря АИ И. И
като разгледа докладваното от Р Н. К Административно наказателно дело № 20211110213070 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д, т. 1 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. А. Х. срещу Наказателно постановление (НП) № 21-4332-016671/13.08.2021 г. издадено от началник група към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл. 53 от ЗАНН е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В подадената жалба се излагат съображения за отмяна на НП поради необоснованост и допуснати съществени процесуални нарушения. Изложени са доводи, че не е ясно посочено мястото на нарушението, а единствено улицата, където е установено. В жалбата е изложено, че жалбоподателят към 2018 г. не е имал СУМПС и автомобилът не е бил в движение, поради което и не е имал регистрационни табели.

В съдебно заседание жалбоподателят Х., редовно призован, не се явява, като в заседанието се явява и упълномощеният му процесуален представител адв. Б, която поддържа жалбата. В пледоарията си моли за отмяна на НП, тъй като то е издадено през 2021 г., когато жалбоподателят вече е имал издадено СУМПС, но при образуване на ДП не е разполагал с такова и не е могъл да отговаря за вмененото му престъпление. Намира, че след прекратяване на ДП, следва да се отмени и издаденото въз основа на това постановление НП. Моли за присъждане на разносните за адвокатското ѝ възнаграждение, за което впоследствие представя договор за правна защита и съдействие.

Административнонаказващият орган – отдел „Пътна полиция“, СДВР /доколкото към момента на приключване на съдебното следствие не са били влезли измененията в ЗАНН, обн. В ДВ бр. 109/2020 г./, редовно призован, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 13.02.2018 г. бил сключен договор за покупко-продажба между М С като продавач и майката на жалбоподателя А И като купувач на МПС – лек автомобил марка „Опел“ модел „Тигра“ с рег. № . Но лекият автомобил не бил пререгистриран от новия собственик – майката на жалбоподателя С. Х., на когото предоставила автомобила за ползване. Към този момент Х. не бил навършил пълнолетие и нямал издадено СУМПС валидно за управление на този автомобил.

На 17.03.2018 г. жалбоподателят бил спрял със същия автомобил от служители на ОПП СДВР, като на него бил съставен АУАН за управление без валидно СУМПС за категорията на МПС, а регистрацията на МПС била прекратена за срок от 6 месеца, за което била издадена ЗЗПАМ, на основание чл. 145, ал. 11 от ЗДвП. Но и след изтичането на 6-месечният срок жалбоподателят или майка му не представили автомобила в КАТ за издаване на нови регистрационни табели и не го пререгистрирали на името на Айше Ибрям.

Жалбоподателят разполагал единствено със СРМПС, I част на името на предишния собственик, като автомобилът нямал поставени регистрационни табели. Но въпреки това той управлявал автомобила, който бил засичан от служители на 06 РУ СДВР в район Витоша, но те не успявали да го спрат за проверка.

Но на 19.02.2019 г. около 13:10 часа в гр. , св. К. А. – на длъжност младши полицейски инспектор в 06 РУ СДВР отново видял автомобила Опел Тигра и подал информацията на своя колега С, който се намирал в района на в гр. . Така той видял, че жалбоподателят С. Х. управлявал лекия автомобил марка „Опел“ модел „Тигра“ с рег. № в гр. , по ул. . В района на той бил спрял за проверка от служителя на 06 РУ СДВР С, който установил самоличността на водача, както и обстоятелството, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация, като няма поставени регистрационни табели. На мястото пристигнал и св. А., който също установил, че жалбоподателят управлява автомобила без рег. табели.

Тъй като не могли да сверят номера на рамата по представеното им СРМПС част I, полицейските служители повикали за съдействие свои колеги от 06 РУ СДВР и на автомобила бил извършен оглед, с което било образувано досъдебно производство по реда на чл. 212, ал. 2 НПК, за престъпление по чл. 245, ал. 2 НК. Но след събиране на доказателства по ДП, прокурорът преценил, че в случая деянието осъществява признаците на престъпния състав по чл. 245, ал. 2 НК единствено формално, като е налице малозначително деяние по смисъла на чл. 9, ал. 2 НК. Поради това с постановление от 19.07.2021 г. на прокурор при СРП било прекратено наказателното производство и материалите били изпратени на началника на ОПП СДВР за преценка относно налагане на административно наказание на С. Х..

Въз основа на постановлението за прекратяване на наказателното производство от 19.07.2019 г., на 13.08.2019 г. било издадено атакуваното наказателно постановление от началник група към отдел „Пътна полиция“ при СДВР. В НП на основание чл. 53 от ЗАНН наказващият орган е наложил на жалбоподателят Х. административни наказания "глоба" в размер на 300 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. В НП нарушението по чл. 140, ал. 1 ЗДвП е описано като управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред и в обстоятелствената част е пояснено, че автомобилът е бил без регистрационни табели, след прекратена регистрация по чл. 143, ал. 11 от ЗДвП.

Върху Наказателното постановление не е отбелязана дата на връчването му на жалбоподателя, но според придружителното писмо от ОПП СДВР, НП му е връчено на 01.09.2021 г. Жалбата срещу НП е депозирана в ОПП СДВР на 02.09.2021 г.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на св. А., както и преди всичко от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК /включително и относно прекратяване на регистрацията на МПС след нарушението на жалбоподателя през 2018 г./, които съдът

кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда. Съдът кредитира показанията на свидетеля А., тъй като същите са непротиворечиви и достоверни, подкрепени от писмените доказателства по делото. Св. А. лично е възприел нарушението на жалбоподателя и по-конкретно факта на управление на МПС, за което е установил, че е без регистрационни табели и с прекратена регистрация. Безспорно установена е и самоличността на водача, който е представил своята лична карта за проверка.

Съдът се довери и на представените писмени доказателства, установяващи покупко-продажбата на МПС, както и последващото прекратяване на регистрацията на автомобила, след извършеното от жалбоподателя неправомерно управление през месец март 2018 г. От справката от КАТ СДВР се установява, че ЗЗПАМ за прекратяване на регистрацията на автомобила и сваляне на регистрационните му номера, е връчена на жалбоподателя. От представените документи в прокурорската преписка, както и от показанията на свидетеля, се установява, че към момента на нарушението водачът е разполагал единствено със старото СРМПС, но автомобилът е бил без регистрационни номера. Съдът установи също и съдържанието на постановлението за прекратяване на наказателното производство и изпращането му на ОПП СДВР.

Поради всичко изложено, съдът намира, че е безспорно установено, че жалбоподателят Х. е управлявал автомобила на 19.02.2019 г., като регистрацията на същия е била прекратена още на 17.03.2018 г. и не е възстановена до февруари 2019 г., като автомобилът е бил без поставени регистрационни табели от месец март 2018 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата срещу наказателното постановление е подадена в установения в чл. 59, ал.2 от ЗАНН 7-дневен срок /актуален към датата на подаването на жалбата/, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на проверка, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съгласно разпоредбите на ЗАНН, в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал.1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентните за това административни органи, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, при съблюдаване на процесуалните и материалните правила.

Следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона. Съгласно т.1.2 на Заповед № 8121з-515 от 14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи, лицата, заемащи длъжност „младши автоконтрольор” в СДВР имат право да издават фишове и да съставят АУАН. А съгласно т. 2.10 от същата заповед, наказателни постановления могат да бъдат издавани от началника на група АНД в отдел „Пътна полиция” в СДВР. Заеманата длъжност от подписалата НП Г Б се установява от Заповед № 8121К-1340/29.10.2019 г. В този смисъл актосъставителят и наказващият орган са материално компетентни да установят нарушенията и да наложат за тях административни наказания.

В случая не би могло да се претендира приложение на принципа „non bis in idem”, доколкото образуваното ДП е било прекратено именно на основание липсата на обществена опасност, която да характеризира извършеното като престъпление. Поради това съдът намира, че не е налице нарушение на чл. 33 ЗАНН.

Съдът намира, че нарушението по чл. 140, ал. 1 ЗДвП макар и лаконично описано, е достатъчно конкретизирано по отношение на време, място, начин на извършване и

самоличност на наказаното лице, поради което не са налице нарушения на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В НП е посочено, че жалбоподателят е управлявал автомобила по ул. Л в гр. . Това е достатъчно конкретизирано, тъй като често при нарушения на ЗДвП не би могло да се посочи точен административен адрес, а и ЗАНН не изисква такъв. Достатъчно е посочването на населено място, за да се определи местната компетентност на административните органи и подсъдността на делото. По делото не е спорно, че жалбоподателят е управлявал автомобила, след като регистрацията му е била прекратена, като същият е бил без регистрационни табели, но доводите в жалбата са свързани преди всичко с процесуални нарушения при издаването на НП.

Съгласно разпоредбата на чл. 140, ал.1, изр. 1 от ЗДвП /след изменението с ДВ бр. 105/2018 г. актуална към датата на деянието/, „По пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.“ В чл. 143, ал. 1 от ЗДвП е постановено, че всяко ППС се регистрира на името на неговия собственик по поставения от производителя идентификационен номер на превозното средство. А в чл. 143, ал. 11 от закона е уредено, че „Служебно прекратяване на регистрацията на регистрирано пътно превозно средство се извършва с отбелязване в автоматизираната информационна система в случаите, предвидени в глава шеста. В този случай табелите с регистрационен номер и част 2 на свидетелството за регистрация на пътното превозно средство се отнемат със съставянето на акта за установяване на административното нарушение.“

В случая именно на основание чл. 143, ал. 11 от ЗДвП е прекратена регистрацията на лекия автомобил Опел на 17.03.2018 г., тъй като е бил управляван от лице без съответната правоспособност. Но и след изтичане на временното отнемане на СРМПС за автомобила и свалянето на регистрационните му табели, същият не е представен в КАТ СДВР, за да бъде възстановена регистрацията му и не са му поставени регистрационните табели, издадени за предишния собственик. Като от справка от КАТ се установява, че още през 2018 г. регистрационните табели са били унищожени. Следователно към 19.02.2019 г. автомобилът Опел е бил с прекратена регистрация и без поставени табели, което е отразено и в АИС. Като на тази дата жалбоподателят е управлявал автомобил с прекратена регистрация /независимо от причината/, той е извършил нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

Нарушението е извършено виновно, при форма на вината пряк умишъл. Доколкото жалбоподателят Х. е управлявал автомобила при временното прекратяване на регистрацията му през март 2018 г. и лично му е връчено ЗЗПАМ, той несъмнено е знаел, че автомобилът е с прекратена регистрация. Това се установява несъмнено и от липсата на регистрационни табели, поставени на предназначения за това места, както и от факта, че жалбоподателят е разполагал единствено със старото СРМПС част I, издадено на предходния собственик и е знаел, че автомобилът не е пререгистриран. Следователно въпреки знанието, че автомобилът е без регистрационни табели, той е решил да го управлява. Съдът намира за опровергани твърденията на жалбоподателя, изложени в ДП, че единствено е искал да придвижи автомобила до сервиз наблизо, с цел да отстрани неизправности, които пречат за пререгистрацията му. Но от справките от КАТ в ДП се установява, че липсват данни за предходни посещения в КАТ СДВР с този автомобил и опит за пререгистрацията му. Освен това съдът се довери на показанията на св. А., според когото същият автомобил е забелязван да се движи често в същия квартал.

Съдът намира за изцяло неоснователни и изложените от защитата доводи, че след като към датата на образуване на ДП, жалбоподателят не е бил правоспособен водач, той не е бил годин субект на наказателна отговорност, както и на административно-наказателна отговорност. Подобен довод е изцяло нелогичен, доколкото нарушението по чл. 140, а. 1 ЗДвП може да бъде извършено от всяко лице, което е водач на автомобил, без значение дали

е правоспособно или не. Като липсата на правоспособност единствено представлява отегчаващо обстоятелство. Но в случая по делото липсват доказателства, че жалбоподателят е бил неспособен водач към 19.02.2019 г.

За нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП предвиденото в чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП наказание е „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лева, като на жалбоподателя е наложено наказание малко над минималния размер – „глоба“ в размер на 300 лева и лишаване от права за минималния срок от 6 месеца, което съдът намира за справедливо индивидуализирано. Съдът взе предвид, че като непълнолетен жалбоподателят е управлявал същия автомобил без необходимата правоспособност, а настоящето деяние е извършено умишлено, което повишава опасността на извършеното. Поради това съдът намира, че размерът на глобата е правилно индивидуализиран и не следва да бъде намаляван, а доколкото лишаването от права е за минималния предвиден в закона срок, то не следва да се обсъжда въпроса за неговото намаляване.

Съдът намира, че нарушението е типично за нарушенията от този вид и не са налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН, доколкото умишленото управление на МПС без надлежна регистрация и регистрационни табели сериозно застрашава защитаваните обществени отношения и пречатства установяването на автомобила и водача му без непосредствената намеса на контролните органи.

С оглед на всичко изложено, съдът намира, че административното наказание на жалбоподателя Х. за нарушението по чл. 140, ал. 1 ЗДвП е наложено законосъобразно и съдът следва да потвърди обжалваното наказателно постановление.

С оглед на този изход на делото се явява неоснователна и претенцията за присъждане на разноски по делото в полза на жалбоподателя на основание чл. 63д от ЗАНН. Още повече, че по делото не са представени и надлежни доказателства за направени, т.е. заплатени, разноски за адвокатска защита, тъй като не е представен договор за правна защита с уговорено възнаграждение и доказателства за заплащането му, а единствено пълномощно за адв. Б.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5, вр. ал. 9 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-4332-016671/13.08.2021 г. издадено от началник група към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя С. А. Х. на основание чл. 53 от ЗАНН е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд -София град, в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____